

Záver občianskeho roka

31. december 21

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes, na Silvestra končíme ďalší rok, 2021., ktorý nám bol dopriaty prežiť. Obzeráme sa dozadu na končiaci sa rok, snažíme sa v duchu rekapitulovať, čo nás tento rok naučil a trochu nesmelo sa chceme pozrieť dopredu – smerom do budúceho roku, ktorý sa začne zajtra. Nesmelo preto, lebo uplynulé dva roky nás naučili, že naše očakávania a realita sa nemusia navzájom prekrývať. Viac si uvedomujeme sily, ktoré presahujú naše očakávania. Viac ako predtým, sme si za tieto dva roky uvedomili, že život je krehký dar, ktorý si musíme vážiť a aj ho chrániť.

Núti nás to pozeráť sa viac ponad seba, ponad svoje požiadavky a prania. Uvedomujeme si, že cesta dopredu nemusí vždy znamenať len viac získať, viac mať, viac dosiahnuť. Niekedy sa učíme aj cestou obmedzenia sa, zrieknutia sa. To je nakoniec cesta, ktorú nám oddávna pripomína aj kresťanstvo, cesta askézy. Kresťanstvo ju odporúča nie preto, aby nás trápilo, obmedzovalo, ale aby nás posunulo na ceste dopredu. Len odriekaním sa dá dosiahnuť úspech v športe, len tam, kde sa naučíme prekonať sami seba môžeme dosiahnuť vytýčený cieľ, a môžeme aj lepšie spoznať sami seba. Otvoriť sa novým možnostiam, naučiť sa kráčať po novej ceste.

Takto si uvedomíme, že nie je možné mať všetko v živote naraz, súčasne. A cestou dorastania si viac uvedomíme nielen svoju zodpovednosť sami za seba, ale aj za tých okolo nás, osobitne za tých slabších.

V uplynulom roku naša Cirkev zažila významnú udalosť: návštevu sv. Otca Františka na Slovensku. Stretnutie sv. Otca s obyvateľmi našej krajiny, ale v prvom rade s nami kresťanmi, putujúcimi dejinami – s takými, akí sme: teda aj s našimi problémami a chybami. Bez snahy ukázať nás kresťanov neomylnými, krajšími ako sme. Zároveň nám táto návšteva ponúkla priestor premýšľať nad našou duchovnou cestou – nad tým, kde sa nachádzame, kde máme svoje medzery. Nad tým, prečo nás niektoré prorocké otázky sv. Otca iritujú. Často ani nevieme, z čoho jeho otázky vychádzajú. Ako pred časom pripomenul český teológ Tomáš Halík – byť blízko sv. Otca a nerozumieť mu je k ničomu.

Aby sme sa dokázali spoločne posúvať na ceste otvorenej viery, k tomu nás povzbudzuje aj synodálny proces, ktorý sv. Otec iniciuje pre celú cirkev. Spoločne by sme sa mali viac otvoriť otázkam, ktoré prináša dnešná doba. Pripomenúť si aj otázky, ktoré nás možno aj zatiaľ presahujú. Učiť sa nanovo aj dialógu so svetom – nie preto aby sme splynuli so svetom, ale aby sme sa mohli vzájomne obohatiť.

Touto cestou kráčame, či lepšie povedané chceme kráčať spoločne ako farnosť, ako určité duchovné spoločenstvo. Aj keď to nevyjadruje samotnú podstatu spoločenstva, k životu patrí aj kategória kvantity, ktorú vyjadrujeme číslami, na ktoré sa z hľadiska končiaceho sa roka 2021 chceme obzrieť.

V minulom roku sme nemali v našej farnosti žiaden sobáš. Stalo sa tak druhýkrát v histórii obce (mám na mysli tú históriu, o ktorej máme zápisy, matriky na fare). Za posledných 120 rokov nebol v našej farnosti ani jeden sobáš len v jedinom roku prvej svetovej vojny – v roku 1915. Krstov bolo – rátam pritom len obyvateľov našej farnosti 3 – 1 z Hor. Dubového a 2 z Naháča. A ak vlani zomrelo rekordne

veľa 22 farníkov, v tomto roku to bolo tiež mnoho - 21: 8 Hor. Dubového a 13 z Naháča. Pohreby tak sedemnásobne prevýšili krsty.

Chcem sa poďakovať všetkým, ktorí ste svojou obetavosťou pri starostlivosti o chrám aj svojou štedrosťou podporili farnosť a naše kostoly. Osobitne počas pandémie – milodarmi, či už na účet farnosti, alebo osobne. V uplynulom roku som pripravil opravu mojej pracovne na fare v Naháči, ktorá by sa mala uskutočniť vo februári: zaplatil som výmenu okna, zakúpil nábytok a ostatné veci potrebné na opravu. Z finančných prostriedkov nám momentálne zostáva na účte a v hotovosti 675.91 Eur.

Chcem sa poďakovať všetkým, ktorí pomáhajú pri príprave bohoslužieb: Kostolníkom, organistkám, čitateľom božieho slova i miništrantom. Všetkým prajem pekné prežitie dnešného Silvestra a šťastlivý začiatok nového roka 2022.

PodĎakujeme sa dnes spoločne za to, že sme sa ukončenia tohto roka dožili a v modlitbe si spomeňme na tých, ktorým to nebolo dopriate. Poprosme, aby nám bolo odpustené, ak sme dostatočne neprispeli k lepšiemu stvárneniu uplynulého roka.

Viliam Arbet